

Laura Mikkola

LT, erikoislääkäri
KYS, Anestesiologia ja tehohoito
laura.mikkola1@pshyvinvointialue.fi

TYÖPÄIVÄNI

Voi kun olisi päivän lopuksi vähän verta kengällä

Hallinnollinen työ ei ollut varsinaisesti suunnitelmani. Mutta tilaisuus teki varkaan, ja tässä sitä nyt ollaan yrittämässä pitää monta lankaa yhtä aikaa käsissä. Välillä työnjaon suunnittelu tuntuu kuin yrittäisi täydentää palapeliä, jossa osa paloista vaihtaa muotoaan yön aikana ja joku on piirtänyt muutamaan palaan aurinkoloman.

Parhaita ovat aamut, jolloin niinkin kunnianhimoinen tavoite kuin tietokoneen ja exceleiden avaaminen siirtyy yhä uudelleen, eikä siihen ehdi tarttua ennen lounasaikaa – jos silloinkaan. Sellaisina päivinä tuntee olevansa oikeasti hyödyksi: käytävillä, salien ovilla, keskusteluissa ja tilanteissa, joissa ratkaisut tehdään ihmisiä varten.

Menen tänäänkin lyhyen sähköpostiselailun jälkeen säännölliselle käynnilleni kansliaan tapaamaan kollegoita. Näin pääsee mukavasti kiinni päivän polttaviin aiheisiin, ja saa reaaliaikaisen kuvan päivän tilanteesta ja haasteista. Vastaan muutamaan kysymykseen mahdollisuudesta pitää vapaapäiviä ja pyydän lähettämään niistä vielä sähköpostia – muuten ne saattavat unohtua, kun aina voi tulla joku keskeytys matkalla takaisin toimistoon.

Olen juuri lähdössä, kun kuulen päivystäjän, erikoistuvan lääkärin, saavan RAAA-hälytyksen. Paikalla ei ole hänen mukaansa ehtivää erikoislääkärinä, joten pääsen itse lähtemään tueksi. Matkalla potilaan luokse ehdimme käydä läpi, että hän on käynyt RAAA-simulaation ja tietää, miten toimia. Sovimme, että autan tarvittaessa. Saan hetken verran nauttia tästä kliinisestä asiantuntijaroolista, kunnes odottaa jo seuraava palaveri, jossa pureudutaan henkilökemiahaasteisiin. Saatan erikoistuvan ja RAAA-potilaan hybridisaliin. Varmistan vielä, että toinen erikoislääkäri on tarvittaessa saatavilla avuksi.

Henkilökemioihin liittyvät haasteet pitää hoitaa avoimella keskustelulla tai sitten antaa olla – valitsen ensimmäisen. Useimmiten vaikeistakin asioista päästään puhumaan niin, että lopputuloksena on selkeyttä, ymmärrystä ja hyvä mieli puolin ja toisin. Niin onneksi tänäänkin. Haluan parhaani mukaan luoda puitteet, joissa rautaiset ammattilaiset voivat tehdä työnsä mahdollisimman hyvin. Tehtäväni on poistaa esteitä, ei rakentaa niitä; mahdollistaa, ei tukahduttaa. Työyhteisössämme on valtavasti osaamista, intoa ja positiivista pöhinää. Haluan kaikin tavoin vaalia ja vahvistaa tätä energiaa, jotta jokainen voi onnistua ja olla ylpeä omasta työstään.

Tänään työpäivään mahtui hyvin lyhyt pyrähdys kliiniseen työhön. Kuitenkin pienetkin pyrähdykset ihmisten ja tapahtumien äärelle antavat puhuttua työpöydän takana istumiseen ja piristävät päivää. Ja totta kai: hyvä työpäivä on lopulta sellainen, jonka päätteeksi huomaa kengänkärjessä pienen veriroiskeen. Se on ammatillinen versionni leimakortin leimasta. Merkki siitä, että olen saanut kulkea hetken samaa polkua kollegoiden kanssa, siellä missä ihmiset ovat haavoittuvimmillaan ja jokaisen osaaminen loistaa kirkkaimmin. Juuri nämä hetket muistuttavat siitä, miksi myös hallinnollisella työllä on merkitystä. Se ei ole irrallaan kliinisestä arjesta, vaan elää siitä ja sitä varten.

Tänäänkin tunnen kiitollisuutta ja iloa ihmisistä ympärilläni – miten osaaminen, into ja arjen haasteet jaetaan yhdessä. Se tekee työstä merkityksellistä, ja saa palaamaan hymy huulilla takaisin seuraavana päivänä.

Ilokseni viestikapulan seuraavana kirjoittajana ottaa vastaan sydänanestesiologikollega Pavel Baldin Oulusta. ■